

ДОНОСИТЬСЯ ГОЛОС

(Доносится голос из дали столетий)

Укр. слова С.Юнчик

1. До - но - сить - ся го - лос із да - лі сто - літ - тя: "Три -
2. Сві - тиль - ни - ки гас - нуть, вже втра - че - на ві - ра. І
3. Зна - ді - є - ю йду, хоч во - ди ма - ло ма - ю, та

май все, що ма - єш, до - по - ки прий - ду". Щоб
ру - ки не - доб - рі знов сі - ють бі - ду. Та
зна - ю: в Віт - чиз - ні я спо - кій знай - ду. Хай

дар бла - го - да - ті збе - ріг в ли - хо - літ - ті, - в мо -
чу - ти від - рад - но у ди - хан - ні віт - ру: "Три -
тіль - ки не зник - не не - бес - не від - лун - ня: "Три -

лит - ві, Спа - си - тель, до Те - бе і - ду...
май, все що ма - єш, до - по - ки прий - ду"...
май, все що ма - єш, до - по - ки прий - ду"...

Ві - рю, по - чу - єш, прий - деш на по - міч,

си - ло - ю з не - ба сер - це на - пов - ниш. В спе -

кот - ній пус - те - лі, в бит - ві з не - вір' - ям

дай збе - рег - ти ме - ні свя - тість і вір - ність.